

2. Jeżeli zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji (ust. 1) może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym.

§ 8. 1. Uzgodnienie ceny (§ 2) następuje przez pisemne potwierdzenie jej przez zamawiającego w ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji opracowanej przez wykonawcę.

2. W ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji zamawiający może zgłosić na piśmie zastrzeżenia dotyczące ogólnej wysokości ceny lub poszczególnych pozycji kalkulacji.

3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń (ust. 2) wykonawca w ciągu 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia zamawiającego o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny bądź o odrzuceniu zastrzeżeń i nieuzgodnieniu ceny.

§ 9. 1. W razie nieuzgodnienia ceny (§ 8 ust. 3) wykonawca zawiadamia o tym Ministerstwo Finansów w terminie 7 dni od daty wysłania do zamawiającego pisma stwierdzającego, że cena nie została uzgodniona.

2. Zawiadomienie wykonawcy jest równoznaczne z wnioskiem o ustalenie ceny, w związku z czym do zawiadomie-

nia powinna być dołączona całość materiałów dotyczących uzgodnienia ceny (§§ 3 i 8).

3. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, cenę artykułu nietypowego ustala Dyrektor Departamentu Organizacji i Planowania w Ministerstwie Finansów w porozumieniu z ministerstwem nadzorującym zamawiającego.

§ 10. Jeżeli nie zostanie osiągnięte porozumienie co do ustalenia ceny zgodnie z § 9, cenę tę ustala Państwowa Komisja Cen, do której należy skierować wniosek o ustalenie ceny wraz z całością materiałów.

§ 11. Traci moc § 5 zarządzenia nr 6/57 Ministra Finansów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie trybu ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne oraz roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Finansów.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

55

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 15 lutego 1965 r.

w sprawie przyznania na czas nieokreślony Wydziałowi Filologiczno-Historycznemu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora.

Na podstawie art. 4 ust. 3 i art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) oraz § 3, § 4 i § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1959 r. w sprawie warunków uprawniających szkoły wyższe, placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz instytuty istniejące poza szkołami wyższymi do nadawania stopni naukowych (Dz. U. Nr 35, poz. 218) ustala się, co następuje:

§ 1. Wydziałowi Filologiczno-Historycznemu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie przyznaje się na czas nieokreślony uprawnienia do przeprowadzania przewodów doktorskich i nadawania stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych pod warunkiem, że temat rozprawy doktor-

skiej odpowiada dyscyplinie naukowej lub gałęzi nauki reprezentowanej na Wydziale przynajmniej przez jednego, zatrudnionego w pełnym wymiarze zajęć, samodzielnego pracownika nauki.

§ 2. Traci moc pkt 3 wykazu wydziałów wyższych szkół pedagogicznych uprawnionych na czas oznaczony do nadawania stopnia naukowego doktora, stanowiącego załącznik do zarządzenia Ministrów Oświaty oraz Szkolnictwa Wyższego z dnia 11 kwietnia 1962 r. (Monitor Polski z 1962 r. Nr 34, poz. 162 i z 1963 r. Nr 57, poz. 288).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty: W. Tułodziecki

56

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 3 marca 1965 r.

w sprawie dopuszczenia do ruchu na określonych drogach publicznych niektórych ciężkich pojazdów.

Na podstawie art. 14 pkt 1 i art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) oraz § 169 ust. 4 pkt 1 lit. b) i pkt 2 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do ruchu na drogach publicznych, określonych w niniejszym zarządzeniu (§ 3), dopuszcza się następujące pojazdy samochodowe, które pod względem dopuszczalnego ciężaru całkowitego oraz nacisku jednej osi nie odpowiadają warunkom technicznym ustalonym w rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 295), zwanym dalej „rozporządzeniem”:

1) dwuosiowe pojazdy samochodowe o dopuszczalnym cięż-

zarze całkowitym większym niż 14 t, lecz nie większym niż 16 t, i o nacisku jednej osi większym niż 8 t, lecz nie większym niż 10 t (odmiennie od przepisów § 171 ust. 4 pkt 1 i ust. 6 rozporządzenia);

2) wieloosiowe pojazdy samochodowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym większym niż 21 t, lecz nie większym niż 24 t, i o nacisku osi podwójnej większym niż 14,5 t, lecz nie większym niż 16 t (odmiennie od przepisów § 171 ust. 4 pkt 3 i ust. 6 rozporządzenia);

3) pojazdy członowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym większym niż 30 t, lecz nie większym niż 32 t, oraz o nacisku jednej osi większym niż 8 t, lecz nie większym niż 10 t, i o nacisku osi podwójnej większym niż 14,5 t, lecz nie większym niż 16 t (odmiennie od przepisów § 171 ust. 4 pkt 4 i ust. 6 rozporządzenia).

2. Przepisy ust. 1 stosuje się również do przyczep i maszyn samobieżnych.

3. W dowodzie rejestracyjnym lub w pozwoleniu czasowym dopuszczającym do ruchu pojazd samochodowy lub przyczepę oraz w potwierdzeniu zgłoszenia do ewidencji maszyny samobieżnej należy, zgodnie z przepisami § 138 i § 156 ust. 2 rozporządzenia, zamieścić zastrzeżenie, że pojazd może być używany tylko na drogach publicznych określonych w niniejszym zarządzeniu. Przepis ten nie dotyczy pojazdów Sił Zbrojnych.

§ 2. 1. Pojazdy samochodowe (§ 1 ust. 1) oraz maszyny samobieżne (§ 1 ust. 2) powinny być oznaczone przez pomalowanie przedniego zderzaka w kwadraty na przemian białe i czarne o wymiarach boków równych szerokości zderzaka.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

- 1) do autobusów;
- 2) do innych pojazdów, dopuszczonych do międzynarodowego przewozu drogowego i używanych do tego przewozu przez jednostki uprawnione do wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 10 września 1963 r. w sprawie prowadzenia międzynarodowego transportu drogowego krajowymi pojazdami samochodowymi (Dz. U. Nr 45, poz. 253);
- 3) do pojazdów Sił Zbrojnych.

3. Zabrania się oznaczania w sposób określony w ust. 1 innych pojazdów samochodowych i maszyn samobieżnych niż wymienione w § 1 ust. 1 i 2.

§ 3. Ruch pojazdów, wymienionych w § 1 ust. 1 i 2, może odbywać się wyłącznie na następujących drogach publicznych:

- 1) na drogach oznaczonych znakami z numerami dróg międzynarodowych (§ 104 ust. 4 rozporządzenia);
- 2) na drogach oznaczonych znakami szlaków drogowych z numerami jednocyfrowymi i dwucyfrowymi (§ 104 ust. 1—3 rozporządzenia);
- 3) na określonych odcinkach dróg oznaczonych znakami szlaków drogowych z niektórymi numerami trzycyfrowymi; odcinki dróg oraz numery trzycyfrowe są wymienione w załączniku do niniejszego zarządzenia;
- 4) na drogach (ulicach i placach) w granicach administracyjnych miast stanowiących powiaty miejskie i miast wyłączonych z województw;
- 5) na drogach przelotowych leżących w ciągu dróg wymienionych w pkt 1—3 w granicach administracyjnych miast innych niż wymienione w pkt 4;
- 6) na innych drogach niż wymienione w pkt 1—5, oznaczonych znakiem zakazu wjazdu pojazdów o nacisku osi większym niż 10 t (§ 94 ust. 17 rozporządzenia).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1965 r.

Minister Komunikacji: P. Lewiński

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 marca 1965 r. (poz. 56).

WYKAZ DRÓG PUBLICZNYCH OZNACZONYCH ZNAKAMI SZLAKÓW DROGOWYCH Z NUMERAMI TRZYCYFROWYMI, NA KTÓRYCH (NA ODCINKU WYMIENIONYM W RUBRYCE 3 WYKAZU) DOPUSZCZONY JEST RUCH POJAZDÓW WYMIENIONYCH W § 1 UST. 1 I 2 ZARZĄDZENIA

Nr szlaku drogowego	Określenie drogi	Odcinek drogi, na którym dopuszczony jest ruch pojazdów wymienionych w § 1 ust. 1 i 2 zarządzenia
1	2	3
106	Sochaczew—Gąbin—Łąck—Gostynin—Kowal—Włocławek	Sochaczew—Łąck
108	Łąck—Płock—Bielsk—Drobin—(Ciechanów)	Łąck—Płock
143	Koło—Turek—Kalisz	na całej trasie
145	Jarocin—Krotoszyn—Milicz—Trzebnica—(Wrocław)	"
165	(Poznań)—Gniezno—Strzelno—Inowrocław—Toruń	"
220	Kraków—Trzebnica—Chrzanów—Jaworzno—Katowice—Chorzów—Bytom	"
229	(Oświęcim)—Břzeszcze—Pszczyna—Żory—Rybnik—Racibórz	Żory—Rybnik
230	Gliwice—Rybnik—Wedziszlaw—Chałupki—granica Państwa	na całej trasie
271	Wałcz—Człopa—Dobiegiew—Strzelce Krajeńskie—Gorzów Wlkp.—Witnica—Kostrzyn—granica Państwa	"
280	Koszalin—Kołobrzeg—Trzebiatów—Kamień Pomorski—Dziwnów—Międzyzdroje—Świnoujście	Koszalin—Kołobrzeg i Międzyzdroje—Świnoujście
290	Szczecinek—Biały Bór—Miastko—Słupsk—Ustka	Słupsk—Ustka
169	Grupa—Grudziądz—Wąbrzeźno—Golub—Dobrzyń—Rypin—Sierpc	Grupa—Grudziądz
174	(Toruń)—Stolno—Grudziądz—Kwidzyn—Sztum—Malbork	Stolno—Grudziądz
255	Wrocław—Świdnica—Świebodzice—Bolków—Jelenia Góra—Szklarska Poręba—Jakuszyce—granica Państwa	Wrocław—Jelenia Góra
155	Poznań—Oborniki—Chodzież—Ujście—Piła—Jastrowie	Poznań—Piła
279	(Szczecin)—Goleniów—Partówko—Wolin—(Międzyzdroje)	Goleniów—Międzyzdroje